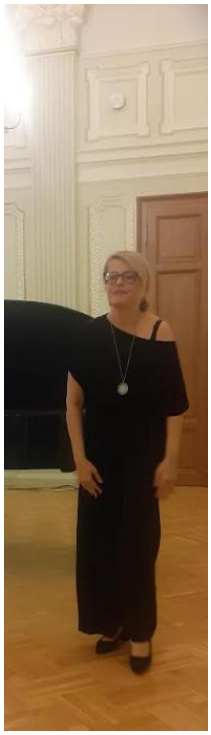

Különleges hangversenyélményben volt része azoknak, akik jelen voltak Sipos Rita Veronika és Kerényi Mariann 2026. október 30-i hangversenyén, melyet a Szegedi Tudományegyetem 30. Őszi Kulturális Fesztiválja keretében az Egyetem Rektori Hivatala Dísztermében rendeztek meg.

Sipos Rita Veronika, aki még az SZTE Bartók Béla Művészeti Kara operaszakos hallgatója (tanárai: Somogyi Tímea Zita, szeptembertől Sümegi Eszter), de már számos sikert, sőt versenygyőzelmet mondhat magáénak, hatalmas feladatra vállalkozott, amikor Haydn, Clara Schumann és Larsen Szegeden alig, vagy egyáltalán nem hallott remekműveiből állított össze dalestet, egyetlen gondolatkört feldolgozva: tragikus sorsú királynők életének és halálának zenei folyamatát elénk vetítve. Az egészen fiatal énekesnő már megjelenésével is királynői volt: Kolonits Klára egykori fellépő ruháját vette föl, melyet énektudásával nyert el a Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas művész által szervezett akcióban.

Sipos Rita Kerényi Mariann

Sipos Rita Veronika Haydn Scene di Berenice c. koncertáriájával kezdte műsorát. A négyrészes, monumentális alkotás Metastasio Antigono c. művének legtragikusabb részletét dolgozza fel, s mind dramaturgiája, mind zenei anyaga alapján nagy igénnyel lép föl; a fiatal énekesnő már e műben is bizonyította rendkívüli képességeit.

Haydn f-moll variációk c. nagyszabású zongoraműve a bécsi és eszterházi mester talán legnagyobb billentyűs alkotása, mely tökéletesen illeszkedett a hangverseny folyamatába. Kerényi Mariann drámai átéléssel, szép dinamikával és frazírozással szólaltatta meg, a fel-felbukkanó virtuóz elemeket briliáns technikával játszotta.

Ezután egy igazi ritkaság következett: Schumann Gedichte der Königin Maria Stuart (Stuart Mária királynő költeményei) c. egybefüggő dalciklusa, mely távoli rokonságban van Schumann Asszonyszerelem, asszonysors c. népszerű dalciklusával, legalábbis egy–egy dal szövegét illetően. A Gisbert Freiherr von Vincke fordításait – mely a költő szerint Stuart Mária eredeti írásain alapul – feldolgozó vokális remekművet Schumann karácsonyi ajándéknak szánta Clara Schumann-nak, feleségének, de a legkevésbé sem karácsonyi hangulatú, hanem sűrű drámaiságú öttételes ciklust adott át nejének a mester. Stuart Mária

fájdalma már a Búcsú Frankföldtől c. első dalban érződik, s a második, Fia születésére című tétel sem hasonlít az Asszonyszerelem ujjongó dallamaihoz, hanem ima Jézus Krisztushoz: mentse meg fiát a világ hatalmas veszedelmeitől. Erzsébet királynőhöz énekel ezután Stuart Mária, békéért, kiegyezésért könyörögve (mint tudjuk, eredménytelenül): már Búcsú a világtól a 4. dal címe és tartalma, végül Imával zárul a mű. Schumann igen nagy igénnyel írta meg e ciklust (nem véletlen, hogy e sorok írója, ha emlékezete nem csal, talán még nem is hallotta Szegeden): Sipos Rita Veronika minden szempontból – zeneileg és drámai kifejezést illetően – tökéletesen interpretálta.

Clara Schumann a XX. század előtti legnagyobb zeneszerzőnő volt, erről a-moll románca hallgatása közben újra meggyőződhettünk. Invenciózus, áradó zene ez, melyből nem hiányoznak a drámai részletek sem: Kerényi Mariann ezt a stílust nagyszerűen érzi, igazi élmény volt játékának hallgatása.

Elizabeth Brown Larsen (1950–) amerikai zeneszerzőnő neve sem volt ismert városunkban 2026. október 30-ig, miközben az USA egyik legjelentősebb és legsokoldalúbb komponistája már évtizedek óta. Épp ezért volt óriási jelentőségű, hogy Tégy próbára, jó király! – VIII. Henrik feleségeinek utolsó szavai c. dalciklusát bemutatta Sipos Rita Veronika. A mű szövegét maga a zeneszerzőnő állította össze az öt tragikus sorsú feleség búcsúleveleiből, ill. tényleges utolsó szavaiból. A „felszabadult tonalitás” elvei alapján alkotó Larsen nagyon szép, esetenként áriaszerű és nehézségű dalokat írt, melyekben – de csak apró színekként – fölbukkannak Puccini és Debussy stílusának jegyei. Aragóniai Katalin dalában – ez a ciklus első darabja — archaikus motívumok is érzékelhetők; ezután Boleyn Anna drámai erejű áriája következik, mely maga a védekezés és könyörgés, s amelynek a végén maga imádkozik a királyért. Lágyabb, líraibb ezután Jane Seymour tétele, mely különleges módon, zártszájú énekléssel, zümmögéssel fejeződik be. Anne von Cleves – Klevei Anna – sorstársaival ellentétben kőkeményen kihívó, harcos: nem hajlandó megalázkodni a hóhér előtt sem. Végül Katherien Howard imája – Isten, irgalmazz lelkemnek – ismét a belenyugvás apoteózisa; e dalba Larsen szöveg nélküli kadenciát is komponált.

Sokunk számára felfedezés volt Larsen csodálatos dalciklusa, melynek öt különböző karakterét rendkívül magas szinten tárta elénk Sipos Rita Veronika és Kerényi Mariann. A siker természetesen teljes volt, az ütemes tapsokat Richard Strauss Allerseelen c. dalával köszönték meg a művészek.

Sipos Rita Veronika kimagasló tehetség, akinek nagy jövőt, igazi énekesi karriert jósolunk; mostani dalestje szerint lényegében mindent tud az operaénekességről, hanganyaga pedig rendkívül szép és stabil.

Várjuk újabb és újabb fellépéseit, majd szerepeit. Nem is kell sokat várnunk: bár a Parlando-ba nem igazán illik az itt következő előzetes, mégis leírjuk: 2026. november 4-én Samuel Barber Hermit songs (Remetedalok) c. ciklusának szegedi bemutatójával lepte meg a közönséget – melyről talán be is számolunk a Parlando első 2027/1. számában.

Kiss Ernő